

История безъ думи

ЗАДАЧА

отъ бай Станю познавача

Следъ уморителната вестникарска работа, бай Станю излѣзе край града, на полето. Хубаво е презъ май! Навсѣкжде зелено, китно, много цвѣтя и птичкитѣ пакъ между насъ.

Тамъ, на хубавата полянка, следъ свършване на училището, събиратъ се за игра много деца.

— Добъръ день, пжтечковци!

— Добъръ день, бай Станю! Ти пакъ къмъ насъ!

— Ами още малко и ще се раздѣлимъ. Зная, дотегна ви май училището, а пъкъ и вестницитѣ, книгитѣ. Нали идва ваканция, започна още отъ сега да ви избива на игри.

— Вѣрно е, бай Станю! Ние и въ училището играемъ, ама на полето е още по-хубаво. Тукъ нѣма кой да ни спъва! Широко, свободно е, го- нимъ се, лудуваме, докато капнемъ стъ умора.

— Така, така! На васъ въздухъ и слънце ви трѣбва. Да се развивате тѣлесно, да бждете силни и здрави. Пъкъ и за очитѣ е отмора. Колкото по-вече гледате на синьо и зелено, толкова по-добре е за очитѣ ви. Така тѣ се запазватъ, отморятъ и пречатъ да не се развива кжсогледството. Не е хубаво тѣмъ малки да слагате очила, за да приличате на дѣдовци и баби.

Азъ, напиримѣрь, когато бѣхъ малъкъ, обичахъ да отивамъ въ полето, въ гората, край рѣката... Да гледамъ и познавамъ нѣщата отъ далече. Ако съмъ въ полето, гледамъ да разпознаю отдалечъ какъвъ човѣкъ иде; ако съмъ въ гората, какво животно ще изкочи, а ако съмъ край рѣката, каква риба ще се мѣрне подъ водата.

Веднажъ, тѣмъ като си стояхъ, гледамъ предъ мене единъ човѣкъ безъ глава, безъ крака, като голѣмо кълбо, което се търкаля. Бре, доста се изплашихъ. Като наближи, какво мислите излѣзе?

— Бостанско плашило! — обади се Татунчо.

— Какъ може плашилото да ходи? Напротивъ, единъ човѣкъ, нарамилъ на гърбъ пълна торба съ вълна, слѣлъ се почти съ нея и заприличалъ отдалече на балонъ, който пълзи по земята.

— Наистина, интересно!

— Сега да ви кажа какво ми се случи въ гората. Бѣхме отишли да беремъ ягоди. Позамръкнахме и азъ

по едно време се изгубихъ отъ другаритѣ си. Така, до като вървя по пжтеката, изведнажъ срещу менъ мечка. Изправила се, готова да ме нападне и разкжса. Гледамъ, вирамъ се, мечката не шава. Искамъ да хукна, а краката ми сковани. Следъ малко, като се успокоихъ, виждамъ дърво съ два отрѣзани клони, които приличаха на издигнатитѣ лапи на мечка. Напуши ме тогава смѣхъ и си казахъ: на страхливия очитѣ сж замрежени и той вижда всичко много страшно. А то, грѣбва куражъ...

Третиятъ пжтъ бѣхме край рѣката да ловимъ риба съ вждица. Моитѣ другари се прѣснаха: кой по-надолу, кой по-нагоре, всѣки гледаше да сложи въ кошничката си нѣщо. Изведнажъ вждицата ми задърпа. Започнахъ да тегля — не върви. Гледамъ надъ водата: нѣщо черно, сиво, зелено или кафяво, не мога да познаю добре. Помислихъ си, сигурно съмъ хваналъ нѣкой крокодилъ или китъ.

— Бре, момчета! Тичайте, елате да дърпате!

Дойдоха другитѣ, погледнаха и се засмѣха. Въ водата, съ гърбъ срещу менъ, лежеше единъ биволъ. Да, цѣлъ биволъ, натопилъ се въ водата, ей тѣмъ, лежи и не мърда. А пъкъ азъ съмъ заплелъ вждицата въ опашката му, дърпамъ, иди и го извади.

Така хванахъ вмѣсто риба цѣлъ биволъ...

— Бай Станю, ти май започна да ни постъгвашъ. Нали е май, нѣкои презъ него обичатъ да препускатъ...

— Ами и така да бжде! Сигурно чакате пакъ нѣкоя задача.

— Да, да, искаме задача!

— Добре, слушайте тогава. Играли сж деца на една поляна, както васъ сега. Тѣ се раздѣлили на две еднакви групи и всѣка група си избрала главатаръ. Първата група да речемъ, избрала Татунча, за да я поведе за борба срещу другата. А Татунчо, за да нападне другата група отъ две страни, отдѣли нѣколко деца и ги даде на Пжтечко. Пжтечко недоволенъ отъ подѣлбата, каза на Татунча:

— Дай ми още единъ отъ твоята група, за да станемъ и ние толкова, колкото сте и вие.

Но Татунчо отговори:

— Не давамъ. Азъ ще взема отъ васъ единъ и тогава ние ще станемъ тѣмъ два пжти, колкото сте вие.

Сега, ако познайте колко деца е брояла Татунчовата група, заедно съ Татунча и Пжтечко, тогава лесно ще решите колко деца общо е имало въ цѣлата група. А понеже и втората група имала сжщо толкова деца, ще познаете, колко деца общо е имало въ дветѣ групи.

И за награда, пакъ онова, което Пжтека дава.

Гатанка

Кръстчето му е тѣнко
като на момиче,
по косата много
на баба прилича.

Затова отъ баба
то се не отдѣля,
самъ—само е само
въ празникъ и недѣля.

Даже и на гости
сѣ баба ми отива,
като нея сжщо
тѣмъ е приказливо.

Думитѣ му сладки
нижатъ се безчетни
и презъ зимни нощи,
и презъ днитѣ лѣтни.

спкашъ сж потоци
близко що извирайтъ,
но какво приказва
никой не разбира.

Кръстчето му тѣнко,
а косата свила,
сѣ панделка червена
баба го дарила.

Затова доволно,
сѣ панделка на чело,
то на мойта баба
прежда е изпрело.

Калина Малина

Задачи

Какво е по свѣтло отъ слънцето?
Съ голѣма глава, а като перо лекъ?
На петъ души сложили въ една чения петъ яйца. Всѣки взелъ по едно яйце и въ ченията пакъ имало яйце.

Лили Пандурска — София.

Пълна стрѣха съ яйца?

Сладко е, но нито се яде, нито пие?
Ту горчива, ту сладка, носи се отъ уста на уста.

Две тжпанчета се биятъ, а всѣкакъ музика долавятъ?

Безъ два е лошо, безъ две още по-лошо, а безъ четире — нѣма животъ?

Сийка и Мика Казанджиеви — София.

Биешъ го, риташъ го, тичашъ по него и все пакъ много го обичашъ?

Съ дни и месеци свитъ лежи. Излѣзе ли на улицата—всички шапка му снематъ и предъ него благоговѣятъ?

Крака нѣма, а върви; сърдце нѣма, а бие; ржце нѣма, а показва?

Дигне ли се високо — зле е; падне ли ниско, пакъ зле. Не стане ли нужда отъ него — най-добре.

Ганчо Юрдановъ — Шуменъ.

Градъ еъ Македония съмъ. Първитѣ три букви означаватъ нѣщо безъ което никоя храна не може да се приготви.

Найденкова Савка Димитрова.

— София.

Часть отъ лицето и нѣщо, което нѣкои животни носятъ на главата си. Съедините ли ги съ буквата О — ще получите името на едно страшно, диво животно.

Траянка кап. Милчева — Българчикъ.

Срѣзнали се двама сънародници. Едонътъ билъ отъ Rimodag, а другия отъ Tabonrak. Колкото единътъ билъ отъ западъ, толкова другиятъ отъ изтокъ. Пита се отъ коя държава сж?

Марийка П. Гунева — София.

Първото имѣ на неприятеля на Крали Марка. Прибави ли се нота—става върхъ на Рила.

Анка Ковачева — София.

Видъ блѣсъкъ съмъ. Извадите ли една отъ буквитѣ, ще получите хищна птица.

Лазаръ Гинзбергъ — София.

Месецъ, съ замѣняне първата буква става: питие, глаголъ, небесна градина.

Дончо Танчевъ — Варна.

БР. МИЛАДИНОВИЧ—София
ул. „Ив. Вазовъ“ № 11. Телѣф. 44-46

Решение на бай Станювата задача въ брой 33

Деца сж били три. Щомъ като срѣдното тежи 25 кгр. тогава първото ще тежи 30 кгр., защото дветѣ заедно сж тежали 55 кгр. Третото ще тежи 20 кгр. защото дветѣ сж тежали 45 кгр.

Значи: I—30, II—25, III—20. Всичко 75+150 (тежината на бай Станя и буля Станювица), а всичко 225.

Решили: Калинка Маринова гр. Чирпанъ, която получава премията и Димитър Ивановъ — Пловдивъ, М. П. Гунева — София, Георги С. Динковъ — Плѣвенъ, Сашко Панчо Михайловъ, Лилянка Ст. Пандурска, София Ал. Симеоновъ—Пловдивъ, Кирилъ и Методи Крумови — Вратца, Стефанка Кап. Арабова — София

Решение на задачитѣ въ брой 33

11	6	11
6	11	11
11	11	6

Колъ-кола-коларъ, колари,
кумъ-локумъ, мечка-печка,
дървото, кош-ар-а. Гроздъ
- дроздъ. Кобила - колиба.
Боръ, поръ, моръ, зоръ.

Магданосъ. Индиго. Брат-и-слава.

Решили: Пенка Кузева, Николай Самсоновъ, Василь А. Мартиновъ, Лилянка Ст. Пандурска, Иванъ Кировъ — Ив. П. Петковъ — София.

Отличилитѣ се пжтечковци

Благовеста Попова — Русе (лъво).
Марийка П. Гунева — София (дѣсно).
Илия М. Бански — Червенъ брътъ (лъво).
Нисимъ Золянъ — София (дѣсно).
Лазаръ Гинзбергъ — София (средата)

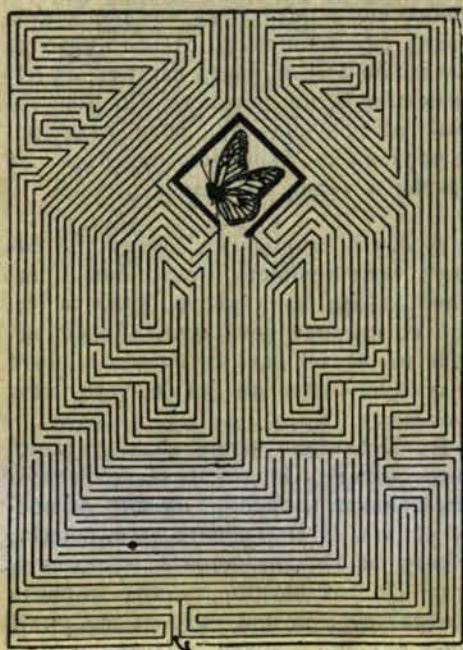
Николай Костовъ — Карнобатъ (горе).
М. Владиславовъ Мариновъ — Провадия (долу).
В. Макавевъ — Пловдивъ (цѣлия рѣстъ) и
Никола Томовъ София (горе въ дѣсно)

— Като станешъ голѣмъ човѣкъ, какво искашъ да бждешъ?

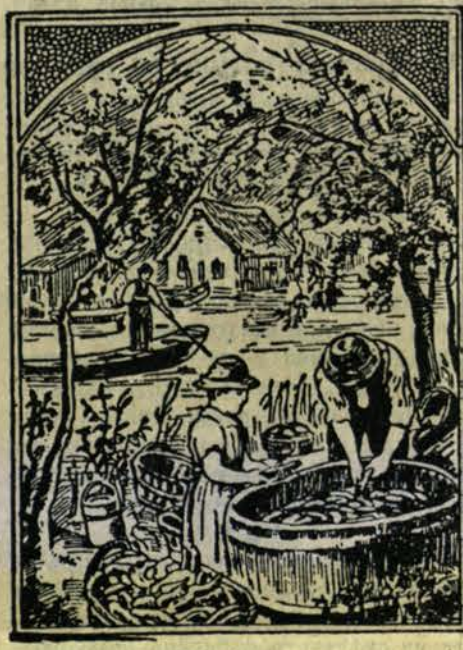
— Стражаръ.

— Че защо стражаръ?

— Ами да набия всички тѣзи деца отъ които съмъ ялъ бой.

Освободете пеперудата!

Кжде е търговецътъ на риба?